

Bilag 6: Prisstruktur

I Styringsaftalen er der enighed om at tage afsæt i følgende principper:

- Færrest mulige takster
- Færrest mulige tillægsydelser
- Mindst mulig administration

Principperne skal sikre, at systemet er gennemsigtigt og let at administrere for tilbuddene, kommuner og regionen.

Herudover er der et ønske om at fastholde uændrede takster i Styringsaftaleperioden for at sikre økonomisk forudsigelighed indenfor det enkelte år.

Ved udformning af takstprincipperne er der foretaget en afvejning mellem på den ene side hensynet til, at der skal betales for "det man får" og på den anden side hensynet til, at takststrukturen skal være enkel og overskuelig at administrere samt give tilbuddene så fleksible rammer, at de kan gennemføre en rationel drift.

Den enkelte borger kan have et meget svingende funktionsniveau med svingende behov for bistand, pleje og omsorg. Det er derfor vigtigt, at takststrukturen udformes på en sådan måde, at den giver det enkelte tilbud mulighed for en fleksibel ressourceudnyttelse indenfor tilbuddets samlede ramme. Ressourcer, som én borger har særlig behov for den ene dag, skal den næste dag uden problemer kunne flyttes til en anden borger, hvis der er behov for det. Indholdet i tilbuddene må nødvendigvis ses i sammenhæng. De enkelte delydelser, som dagligdagen og det pædagogiske arbejde eventuelt kan deles op i, kan ikke stå alene, men vil for den overvejende dels vedkommende være hinandens forudsætning og tilsammen udgøre det behandlingsmæssige eller pædagogiske fundament for tilbuddet. Denne "pakke" af delydelser definerer tilbuddets basistilbud, og taksten er betalingen for denne. Det betyder, at de enkelte takster så vidt muligt skal omfatte et så bredt felt af ydelser, at hyppige forhandlinger om behovet for tillægstakster for supplerende ydelser undgås.

Takststrukturen på det enkelte tilbud

Der skal som udgangspunkt beregnes én takst for hver gruppe af borgere, som, hvad personaleressourcer angår, modtager ydelser af et ensartet omfang, og som indgår i samme faglige og driftsmæssige sammenhæng. Takstfastsættelsen vil normalt falde indenfor én af følgende tre kategorier:

- 1) Borgere på samme afdeling vil normalt have behov for personalebistand af et nogenlunde ensartet omfang. Der vil derfor i de fleste tilfælde kunne etableres én fælles takst for afdelingen som helhed.
- 2) I særlige tilfælde, hvor der på en afdeling er stor forskel på behovene hos forskellige grupper af borgere, kan det være relevant med differentierede takster for de enkelte grupper.
- 3) På større tilbud, hvor der er stor forskel på borgernes behov inden for og mellem afdelingerne, kan der undtagelsesvist anvendes en model med takster, som går på tværs af afdelingerne, så taksten for borgere med et ensartet funktionsniveau er den samme, uanset hvilken afdeling de befinder sig på.

Hvornår bør taksterne differentieres – og hvordan?

Som nævnt ovenfor i punkterne 2 og 3 kan der være situationer, hvor det vil være relevant at differentiere taksterne. Udgangspunktet for differentieringen er borgernes funktionsniveau og dermed personalebehovet hos forskellige grupper. Fremgangsmåden ved differentieringen bør være følgende:

- indenfor de enkelte tilbudstyper på det pågældende tilbud (dagtilbud/

- /døgntilbud m.v.) inddeles borgerne i forskellige grupper afhængig af deres funktionsniveau, så borgere med nogenlunde ensartede behov placeres i samme gruppe.
- hvis forskellen i den gennemsnitlige årlige personaleudgift mellem to grupper overstiger ca. 165.000 kr. for døgntilbud og ca. 50.000 kr. for dagtilbud bør en differentiering overvejes.

De angivne niveauer er kun vejledende. Der kan være andre faktorer end den gennemsnitlige personaleudgift (fx. særlige målgruppenspecifikke forhold), som spiller ind. Det vil under alle omstændigheder være den enkelte udbyders skøn, om der skal foretages en differentiering eller ej, og hvor snittet skal lægges.

Omvisitering i forhold til takstgrupper

I tilbud, hvor der er differentierede takster, forudsættes der enighed mellem handlekommune og udbyder (omvisitering), hvis borgeren skal indplaceres i en anden takstgruppe end den, borgeren oprindeligt er indplaceret i (se dog Bilag 8 om afregnings- og betalingsregler om behandling af sager ved uenighed).